

Geur in de tuin is steeds populairder. Kruidenplanten staan meer dan ooit in de belangstelling. De struikvormen van *Helichrysum* profiteren van al die aandacht. Vooral de wintergroene *H. italicum* met egaal grijs blad dat bij aanraking naar kerrie geurt.

Tekst: Emiel van den Berg
Foto: Visionspictures.com

Helichrysum behoort tot de composietenfamilie. Vroeger heette die familie de Compositae maar tegenwoordig spreekt men over de Asteraceae. Bekende wintergroene sierheesters uit deze familie zijn *Santolina*, *Olearia* en *Artemisia*. Bij de vaste planten is uiteraard *Aster* een bekende familiegenoot maar ook *Doronicum*, *Leucanthemum* en *Helenium* zijn beroemde leden uit de composietenfamilie. *Helichrysum* zelf is een gevarieerd plantengeslacht van zowel eenjarigen, vaste planten als (half)heesters. In totaal zijn er circa 500 soorten bekend waarvan sommige ook een aantal cultivars hebben. De vele soorten komen verspreid over de hele wereld voor. Echter de meeste zijn te vinden op het oostelijk halfrond. Enkele soorten zijn inheems in Nederland en België. De geslachtsnaam *Helichrysum* is opgebouwd uit de Griekse woorden *helios*, dat zon betekent, en *chrysos*, de vertaling van goud. De naam 'zonnegoud' zinspeelt op de goudgele bloemhoofdjes van sommige soorten. In het Nederlands is vooral de naam strobloem bekend voor die soorten die bloemen hebben die na droging hun vorm en kleur behouden. *H. italicum* (syn. *H. angustifolium*) is met name bekend vanwege het sterk geurende loof en wordt vaak kerriestruik genoemd.

BODEMBEDEKKER

Er zijn in Nederland diverse soorten wintergroene *Helichrysum* die bekendheid genieten. *H. petiolare* is vooral bekend in het sortiment eenjarigen en kuuipplanten. Deze bodembekende soort heeft kenmerkend blad dat klein en wollig behaard is. De bladkleur is grijs en de bladvorm ovaal. Omdat de twijgen zich min of meer slingerend of hangend tussen de buurplanten begeven, is dit vooral een plant voor combinaties met diverse bloeiende eenjarigen en/of kuuipplanten. Door de lange twijgen te toppen, is de plant goed in toom te houden. In Nederland bloeit *H. petiolare* zelden en daarom is het hier vooral een bladplant. De soort

Helichrysum italicum

Bij *Helichrysum* gaat het om bladgeur én bladkleur

zelf heeft grijs blad maar de cultivar 'Lime-light' heeft licht citroengeel blad en bij 'Varietatum' heeft het grijze blad een wit randje of witte vlekken. *H. petiolare* groeit van nature in Zuid-Afrika. *H. splendidum* (*H. alveolatum*, *H. trilineatum*) is een eveneens uit Zuid-Afrika afkomstige soort die tot ruim 50 cm hoogte en breedte groeit. Vanwege de compacte habitus is het vooral een plant voor rotstuinen waar hij goed gedijt vanwege de vaak kalkachtige, goed gedraineerde grond. Snoeien in het voorjaar maakt dat de plant steeds jonge twijgen produceert die zilvergrijs bebladerd zijn. De lichtgele bloemen staan dicht opeen in 2 tot 4 cm grote bolvormige trossen. De plant bloeit in juli en augustus.

MIDDELLANDSE ZEE

H. italicum is een halfheester die van nature in de landen rondom de Middellandse Zee groeit. De soort wordt vaak ingedeeld bij de groep vaste planten maar is eigenlijk een groenblijvend heestertje met takken die zich onderaan verhouden. Een groeiwijze vergelijkbaar met *Lavandula* en *Santolina*. Deze *Helichrysum*, vooral bekend onder de Nederlandse naam

kerrieplant, groeit tot 50 cm hoogte en breedte en heeft fijn zilvergrijs loof, als donzige 'naalden', tot 3 cm lengte. Bij contact - vaak wordt de plant bewust langs een pad geplaatst zodat hij bij het voorbijlopen steeds wordt aangeraakt - komt de sterke kerriegeur vrij. In de keuken worden die geurende blaadjes gebruikt bij gerechten met vlees of in salades. De bloeiwijze is zwavelgeel maar veel mensen kiezen de plant vooral voor het grijze loof en knippen de bloemknoppen weg. Mag de plant bloeien dan gebeurt dat van juli tot en met september. De bloemen staan in trossen met een doorsnede van 2 tot 5 cm bijeen. *H. italicum* is een plant die goed te verwerken is in de border maar vaker in de kruidentuin voorkomt. Ook in pot doet de plant het goed. Natte winters met strenge vorst zijn funest. In de volle grond is daarom goed drainerende grond noodzakelijk en potplanten kunnen bij slecht weer beter op een beschutte plaats worden gezet. Van *H. italicum* subsp. *serotinum* (syn. *H. serotinum*) wordt gezegd dat deze nog sterker geurend en smaakvoller blad heeft dan de gewone soort. *H. italicum* 'Silberzweig' is een sterke geurende cultivar met een compacte groei.